

[Den fg. finansminister.]
regering. I hvert fald er vi jo nu nået dertil, at lovforslagene er fremsat.

Jeg er taknemlig for, at det blev sagt fra flere sider, at man gerne så, at vi færdigbehandlede lovforslagene i denne samling. Det håber jeg også kan lade sig gøre, men jeg vil dog gerne tilføje, at selvfølgelig skal det ikke betyde noget i retning af lovjaskeri. Vi skal have tid til at gennemdrøfte også dette lovforslag. De beregninger, der er blevet ønsket — hr. Niels Helveg Petersen fremsatte en direkte anmodning om det — skal komme til udvalget, og vi bør også have den fornødne tid til at drøfte lovforslagenes konsekvenser, men jeg håber alligevel, at de, der bliver valgt til det udvalg, der skal behandle lovforslagene, er så stærkt indstillet på at påtage sig opgaven, fordi det er et vigtigt område, at vi kan færdigbehandle lovforslagene i denne folketings-samling.

Vi er jo med disse lovforslag, som regeringen har fremsat, synes jeg, kommet et væsentligt skridt i retning af at få forbedret forholdene på jord- og planlægningsområdet. Regeringspartiernes ordførere, hr. Poul Schlüter, hr. Hauch og hr. Niels Helveg Petersen, har alle beskæftiget sig med den samlede lovgivning, og derfor skal jeg ikke gå i detaljer, men blot sige, at efter min opfattelse vil by- og landzoneloven medføre, at der vil blive større grundarealer til rådighed for udstykning, og at presset på priserne vil blive lettet i forhold til de store stigninger, vi periodevis har haft i det sidste årti.

Lovforslaget om frigørelsesafgift, som vi behandler her i dag, lægger jo på forskellig måde byrder på dem, der har de pågældende ejendomme. Den ejendomsbeskatning, der bliver tale om for ejeren af jord, der bliver flyttet ind i byzonen, og selve frigørelsesafgiften betyder byrder af en sådan art og omfang, at det tilskynder til, at de pågældende kan ønske, at jorden overgår til andet formål, hvorved der kan opnås andre og i den forbindelse rigtigere indtægter end det, der kan efter det formål, man hidtil har haft med jorden, og hvor byrderne altså er blevet større.

Jeg mener også, at det lovforslag om tilbudspligt, der skal behandles, vil give kommunerne en god sikkerhed for, at de kan købe

ejendomme i forbindelse med den ønskede planlægning og udstykning, og derfor synes jeg, at disse lovforslag i sammenhæng og i fællesskab vil give gode muligheder for det, vi skulle opnå: at få en bedre planlægning, at give byernes behov for udstykning til parcelhuse og andet boligbyggeri bedre muligheder for at blive realiseret.

Der blev spurgt af hr. Gert Petersen, om vi havde andre jordlove på trapperne ud over disse og så naturfredningsloven, der jo er til behandling. Det har vi ikke. Man har ikke fra regeringens side påtænkt at fremsætte andre forslag. De lovforslag, vi behandler i dag, er altså de sidste i det jordlovs-kompleks, som vi skulle komme med. Men jeg vil da gerne give tilslutning til dem, der siger, at denne lovgivning kan jo ikke virke alene med hensyn til det, vi skulle opnå, nemlig at undgå det pres på priserne, de prisstigninger og gevinstmuligheder, vi har kendt tidligere. Mindst lige så afgørende er det, at der bliver ført en økonomisk politik med henblik på at undgå inflationen, en økonomisk politik, hvorved man undgår de alt for store svingninger, og jeg vil da gerne tilføje, at det jo er regeringens hensigt at påtage sig denne opgave også, at føre en økonomisk politik, hvor man holder tingene i balance og hindrer, at vi får de store udsving, der kan føre til inflation.

Så er der — det havde jeg vel også forventet — rejst spørgsmålet, om vi skulle gøre noget yderligere end dette. Det er jo fra hr. Gert Petersen, hr. Sigsgaard og hr. Fanger, der er blevet rejst tanken om, at vi hellere skulle have ekspropriation. Det er måske en kombination, jeg ikke helt havde ventet bag denne opfordring om at gå længere, men det blev altså sagt, at man kunne også gå ekspropriationsvejen. Ekspropriation er noget uundgæeligt i et moderne samfund, men det er da min opfattelse, at så længe man kan finde midler, der tager mere hensyn til dem, der er ejere af jord, end ved at gribe ind ved ekspropriation, skal man gøre det, og jeg mener, at den lovgivning, vi har fremlagt, løser spørgsmålene og derved gør det unødvendigt at tage det i forhold til den enkelte ejendomsbesidder langt voldsommere skridt at udsætte ham for en ekspropriation.

Der blev spurgt af hr. Sigsgaard, om man i andre lande ikke havde ekspropriation til